EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 25.6.2020
COM(2020) 263 final

KOMISSION KERTOMUS

Vuosittainen kertomus merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuudesta Euroopan unionissa vuonna 2018

Sisällysluettelo

1. JOHDANTO 2
2. OIKEUSPERUSTA 3
3. MENETELMÄ JA JÄSENVALTIOILTA SAATAVAT TIEDOT 3
4. MERELLÄ TAPAHTUVAN ÖLJYN- JA KAASUNPORAUKSEN SEKTORI EUROOPAN UNIONISSA 4
4.1 Laitteistot ja tuotanto 4
4.2 Merellä tehdyt tarkastukset, tutkinnat, täytäntöönpanotoimet ja niitä koskeva sääntelykehys 8
5. VAARATILANTEITA KOSKEVAT TIEDOT JA MERELLÄ TAPAHTUVAN TOIMINNAN TULOKSET TURVALLISUUDEN ALALLA 9
6. PÄÄTELMÄT 12

1. JOHDANTO

Tämä Euroopan komission kertomus on jatkoa edellisille, vuosia 2016 ja 2017 koskeville kertomuksille ja kattaa merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuuden Euroopan unionissa (EU) vuonna 2018.

Tämän kertomuksen oikeusperusta on merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuudesta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta 12 päivänä kesäkuuta 2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/30/EU[1], jäljempänä ’OSD-direktiivi’ (Offshore Safety Directive). Tällä säädöksellä pyritään takaamaan merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunporaustoiminnassa korkea turvallisuuden taso, joka hyödyttää työntekijöitä, ympäristöä, merellä tapahtuvassa poraustoiminnassa käytettäviä lauttoja ja laitteita sekä taloudellista toimintaa, kuten kalastusta ja matkailua. Direktiivin säännöksillä, sellaisina kuin jäsenvaltiot panevat ne täytäntöön, autetaan i) ehkäisemään suuronnettomuuksia, ii) vähentämään vaaratilanteita ja iii) varmistamaan onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tehokkaat seurantatoimet niiden vaikutusten lieventämiseksi.

Edellisten kertomusten tavoin tämän vuosittaisen kertomuksen tarkoituksena on i) tarjota tietoja Euroopan unionin laitteistojen lukumäärästä ja tyypistä ja ii) ilmoittaa merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan vaaratilanteista ja toiminnan tuloksista turvallisuuden alalla. Jokaisen uuden kertomuksen myötä kehityssuuntausten analysoinnista saadaan merkityksellisempiä tuloksia. Lisäksi vuosikertomusten avulla seurataan turvallisuuden alan tulosten kehittymistä jäsenvaltioiden merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunporaustoiminnassa.

Tämä kertomus perustuu OSD-direktiivin vaatimusten mukaisesti jäsenvaltioiden vuosittaisiin kertomuksiin ja niiden ilmoittamiin tietoihin. Komissio on saanut tietoja Alankomailta, Bulgarialta, Espanjalta, Irlannilta, Italialta, Kreikalta, Kroatialta, Kyprokselta, Puolalta, Ranskalta, Romanialta, Saksalta, Tanskalta ja Yhdistyneeltä kuningaskunnalta, joka oli yhä EU:n jäsenvaltio vuonna 2018. Suurin osa laitteistoista sijaitsee Pohjanmerellä ja Atlantin valtamerellä (380 laitteistoa), kun taas Välimerellä sijaitsee 166 laitteistoa, Mustallamerellä kahdeksan ja Itämerellä kaksi.

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tarkastivat 318 lainkäyttöalueillaan merellä sijaitsevaa laitteistoa vuonna 2018. Tiettyjen vaaratilanteiden jälkeen kolme jäsenvaltiota (Yhdistynyt kuningaskunta, Tanska ja Alankomaat) suoritti tutkintatoimia raportointikauden aikana. Yhdistynyt kuningaskunta suoritti 41 tutkintaa turvallisuutta ja ympäristöä koskevien huolenaiheiden takia ja viisi tutkintaa suuronnettomuuksien takia. Tanska suoritti kolme tutkintaa turvallisuutta ja ympäristöä koskevien huolenaiheiden takia (ei suuronnettomuuksia koskevia tutkintoja) ja Alankomaat yhden suuronnettomuutta koskevan tutkinnan (ei tutkintoja turvallisuutta ja ympäristöä koskevien huolenaiheiden takia).

Jäsenvaltioiden toimittamat luvut, erityisesti ilmoitettujen onnettomuuksien lukumäärä ja vakavuusaste suhteessa laitteistojen lukumäärään, osoittavat, että unionin merellä toimivan porausteollisuuden turvallisuuden taso oli huomattavasti heikompi kuin kahtena edellisenä vuonna, mikä edellyttää jäsenvaltioiden toimivaltaisten valvontaviranomaisten seurantatoimia.

[1] EUVL L 178, 28.6.2013, s. 66.

2. OIKEUSPERUSTA

OSD-direktiivin 25 artiklan mukaan komission on julkaistava vuosittainen kertomus merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuudesta ja ympäristövaikutuksista jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kunkin vuoden kesäkuun 1. päivään mennessä vuosittainen kertomus, jossa on OSD-direktiivin liitteessä IX (3 kohta) määritetyt tiedot.

Jäsenvaltioiden 25 artiklan nojalla toimittamissa vuosittaisissa kertomuksissa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) laitteistojen lukumäärä, ikä ja sijainti
b) suoritettujen tarkastusten ja tutkintojen lukumäärä ja tyyppi, mahdollisten täytäntöönpanotoimien tai tuomioiden lisäksi
c) tiedot vaaratilanteista 23 artiklassa vaaditun yhteisen raportointijärjestelmän mukaisesti
d) merkittävät muutokset meriä koskevassa sääntelykehyksessä
e) merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan suorituskyky.

Määräaika, johon mennessä jäsenvaltioiden on julkaistava vaaditut tiedot, on raportointikautta seuraavan vuoden kesäkuun 1. päivä (esimerkiksi lauantai 1. kesäkuu 2019 vuoden 2018 tietojen osalta).

Niiden on käytettävä raportoinnissa yhteistä mallia, joka on vahvistettu komission 13 päivänä lokakuuta 2014 antamassa täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 1112/2014[2]. Tässä täytäntöönpanoasetuksessa määritetään yhteiset mallit suuronnettomuusvaarojen indikaattoreita koskevien tietojen jakamiseksi merellä toimivien öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen toiminnanharjoittajien ja omistajien kesken. Lisäksi siinä määritetään yhteiset mallit suuronnettomuusvaarojen indikaattoreita koskevien tietojen julkaisemiseksi jäsenvaltioiden toimesta. Komission 25. marraskuuta 2015 antamassa ohjeasiakirjassa[3] annetaan tarkempia lisätietoja täytäntöönpanoasetuksesta ja selitetään, miten raportointimallia käytetään.

3. MENETELMÄ JA JÄSENVALTIOILTA SAATAVAT TIEDOT

OSD-direktiivin liitteen IX (3 kohta) mukaisesti jäsenvaltiot ovat velvollisia toimittamaan selkeästi määritettyjä tietoja vaaratilanteista merialueiden öljy- ja kaasusektorillaan käyttäen täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 1112/2014 vahvistettuja malleja. Toimitettavien tietojen on sisällettävä tietoja EU:ssa merellä toimivista öljyn- ja kaasunporauslaitteistoista, esimerkiksi niiden lukumäärä, tyyppi, sijainti ja ikä. Jäsenvaltioiden kertomuksissa on myös annettava tietoja i) merellä tehtyjen tarkastusten, tutkintojen ja täytäntöönpanotoimien lukumäärästä, ii) vaaratilanteiden lukumäärästä luokkaa kohti sekä iii) loukkaantumisten lukumäärästä.

Yksittäisiä jäsenvaltioita koskevien tietojen lisäksi komissio on arvioinut porausalueiden tuloksia turvallisuuden alalla. Tässä tarkoituksessa komissio sisällyttää i) Saksan, Tanskan, Ranskan, Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Alankomaat Pohjanmeren ja Atlantin alueeseen, ii) Espanjan, Kreikan, Kroatian, Kyproksen, Italian ja Maltan Välimeren alueeseen, iii) Bulgarian ja Romanian Mustanmeren alueeseen ja iv) Latvian ja Puolan Itämeren alueeseen.

[2] EUVL L 302, 22.10.2014, s. 2.
[3] https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf

Vuoden 2018 vuosittaista kertomustaan varten komissio on käyttänyt Alankomaiden, Bulgarian, Espanjan, Irlannin, Italian, Kreikan, Kroatian, Kyproksen, Puolan, Ranskan, Romanian, Saksan, Tanskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan toimittamia tietoja. Muut jäsenvaltiot eivät toimineet merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporauksen sektorilla tai eivät toimittaneet tämän kertomuksen kannalta merkityksellisiä tietoja.

Yhdistynyttä kuningaskuntaa lukuun ottamatta kaikki merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa harjoittavat jäsenvaltiot toimittivat täysimääräiset tiedot laitteistoistaan. Yhdistynyt kuningaskunta sitä vastoin rajasi osat kertomuksestaan laitteistoihin, joista oli tehty riskinarviointiasiakirjojen sääntelyllinen tarkastelu (ks. myös OSD-direktiivin 42 artiklan 2 kohta). Tämä tarkoittaa, että Yhdistyneeltä kuningaskunnalta saadut tutkintoja, täytäntöönpanotoimia, vaaratilanteita ja merellä tapahtuvan toiminnan tuloksia turvallisuuden alalla koskevat tiedot kattavat useita laitteistoja, joiden määrä kasvoi jatkuvasti vuoden 2018 alkupuoliskolla. Tietojen kattamien laitteistojen arvioitu määrä oli aluksi 139 tammikuussa 2018, ja lopulta 19. heinäkuuta 2018 määrä oli arviolta 191. Tänä päivämääränä siirtymäkausi päättyi kaikkien laitteistojen osalta.

4. MERELLÄ TAPAHTUVAN ÖLJYN- JA KAASUNPORAUKSEN SEKTORI EUROOPAN UNIONISSA

4.1 Laitteistot ja tuotanto

Selvä enemmistö EU:n vesillä toimivista merellä olevista laitteistoista[4] sijaitsee Pohjanmerellä (ks. taulukko 1), etenkin Yhdistyneen kuningaskunnan ja Alankomaiden talousvyöhykkeillä (Yhdistyneen kuningaskunnan talousvyöhykkeellä noin 34 prosenttia ja Alankomaiden talousvyöhykkeellä 28 prosenttia EU:n vesillä toimivista merellä olevista laitteistoista). Välimerellä Italia on aktiivisin jäsenvaltio (25 prosenttia kaikista laitteistoista EU:n vesillä), ja seuraavana tulee Kroatia. Mustanmeren alueella Romanialla on vakiintunutta merellä toimivaa öljyn- ja kaasunporausteollisuutta, kun taas Bulgaria on jatkanut merialueiden hiilivetyjen etsintätoimintaa, mutta sillä vain yksi laitteisto ja siten erittäin pieni tuotanto. Itämeren jäsenvaltioilta saatujen kertomusten mukaan vain Puolalla on merellä olevia laitteistoja tällä alueella. EU:n vesillä ilmoitettiin olleen vuonna 2018 yhteensä 556 tuotantolaitteistoa ja muuta kuin tuotantolaitteistoa. Tämä tarkoittaa kahden laitteiston lisäystä verrattuna vuoteen 2017[5].

[4] Merellä toimivat liikkuvat porausyksiköt eivät kuulu 4.1 jaksossa esitettyyn analyysiin.
[5] Lähempiä tietoja on 4.1 jaksossa.

Taulukko 1: Kiinteät laitteistot 1. tammikuuta 2018: Laitteiston tyyppi alueittain ja jäsenvaltioittain

Alue/Maa		Laitteiston tyyppi (*)				
		FMI	FNP	FPI	NUI	Yht.
Itämeri		1	0	0	1	2
	Puola	1	0	0	1	2
Mustameri		7	0	0	1	8
	Bulgaria	0	0	0	1	1
	Romania	7	0	0	0	7
Välimeri		16	0	3	147	166
	Kroatia	2	0	0	18	20
	Kreikka	1	0	0	1	2
	Italia	12	0	3	126	141
	Espanja	1	0	0	2	3
Pohjanmeri ja Atlantti		143	0	23	214	380
	Tanska	10	0	0	20	30
	Saksa	2	0	0	0	2
	Irlanti	1	0	0	1	2
	Alankomaat	48	0	0	107	155
	Yhdistynyt kuningaskunta	82	0	23	86	191
Yhteensä		167	0	26	363	556

(*) FMI – kiinteä, miehitetty laitteisto; FNP – kiinteä muu kuin tuotantolaitteisto; FPI – kelluva tuotantolaitteisto; NUI – (yleensä) miehittämätön laitteisto

Vuonna 2018 EU:n vesillä ilmoitettiin poistetun käytöstä yhteensä 13 laitteistoa: 12 Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja yksi Italiassa. Samana vuonna ilmoitettiin yhden uuden kiinteän laitteiston

käyttöönotosta Alankomaissa. Lisäksi muutoksiin ilmoitettujen laitteistojen määrässä edelliseen vuoteen verrattuna ovat vaikuttaneet myös muutokset joidenkin jäsenvaltioiden raportointimenetelmissä[6].

Yli puolet merellä olevista laitteistoista EU:n vesillä otettiin käyttöön vuosina 1980–2000. Vuodesta 2010 lähtien uusien tuotantolaitteistojen kehittäminen on vähentynyt merkittävästi Pohjanmerellä, Atlantin alueella ja Välimerellä (taulukko 2).

Taulukko 2: EU:n vesillä olevien laitteistojen lukumäärä toiminnan aloittamisvuosikymmenen ja alueen mukaan

Rakennusvuosi	**Alue**				
	Itämeri	**Mustameri**	**Välimeri**	**Pohjanmeri ja Atlantti**	**EU yhteensä**
1950–1959	0	0	0	4	**4**
1960–1969	0	0	7	21	**28**
1970–1979	0	0	14	41	**55**
1980–1989	0	2	53	82	**137**
1990–1999	1	3	42	119	**165**
2000–2009	1	3	40	70	**114**
2010–2019	0	0	10	43	**53**
2020–2029	0	0	0	0	**0**
EU yhteensä	**2**	**8**	**166**	**380**	**556**

[6] Vaikka 13 laitteistoa poistettiin käytöstä ja vain yksi uusi laitteisto otettiin käyttöön, laitteistojen kokonaismäärä kasvoi kahdella laitteistolla. Jos kaikki tiedot olisi ilmoitettu oikein, määrän olisi pitänyt laskea 12 laitteiston verran.

Suurin osa (noin 94 prosenttia) EU:n omasta öljystä ja kaasusta tuotetaan Pohjanmeren ja Atlantin alueella (taulukko 3). Yhdistynyt kuningaskunta on selvästi merkittävin tuottaja, ja seuraavilla sijoilla ovat Alankomaat ja Tanska. Italia ja Kroatia tuottavat aktiivisesti Välimerellä, kun taas Mustallamerellä ainoastaan Romania tuottaa tällä hetkellä merkittävässä määrin öljyä ja kaasua.

Taulukko 3. Öljyn ja kaasun tuotanto merellä EU:ssa öljyekvivalenttikilotonneina (ktoe)

ALUE	**Maa**	**ktoe**	**%:a EU:n kokonaismäärästä**
Itämeri		**210,98**	**0,19 %**
	Puola	210,98	0,19 %
Mustameri		**1138,87**	**1,01 %**
	Bulgaria	4,71	0,00 %
	Romania	1134,16	1,01 %
Välimeri		**4139,61**	**3,69 %**
	Kroatia	528,20	0,47 %
	Kreikka	211,01	0,19 %
	Italia	3311,00	2,95 %
	Espanja	89,40	0,08 %
Pohjanmeri ja Atlantti		**106727,60**	**95,11 %**
	Tanska	9589,00	8,55 %
	Saksa	915,00	0,82 %
	Irlanti	311,17	0,28 %
	Alankomaat	11681,00	10,41 %
	Yhdistynyt kuningaskunta	84231,43	75,06 %
Yhteensä		**112217,06**	**100,00 %**

Edellisvuoteen verrattuna öljyn ja kaasun kokonaistuotanto merellä väheni alle yhden prosentin, eli se pysyi vakaana.

4.2 Merellä tehdyt tarkastukset, tutkinnat, täytäntöönpanotoimet ja niitä koskeva sääntelykehys

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat tarkastaneet säännöllisesti lainkäyttöalueillaan merellä sijaitsevia laitteistoja. Taulukossa 4 esitetään raportointivuonna merellä tehtyjen tarkastusten lukumäärä. Tarkastusten lukumäärä kasvaa yleensä jäsenvaltioiden laitteistojen lukumäärän myötä.

Kuten vuonna 2017, tarkastusten määrä laski jälleen, nyt 630 tarkastuksesta 593 tarkastukseen vuodesta 2017 vuoteen 2018. Italiassa tarkastusten määrä väheni 289:stä 236:een ja Alankomaissa 60:stä 32:een, kun taas Yhdistyneessä kuningaskunnassa tarkastusten määrä lisääntyi 232:sta 273:een. Myös Romania teki ensimmäistä kertaa tarkastuksia. Vaikka tarkastusten määrä väheni, niihin panostettiin enemmän henkilötyöpäiviä tarkastettua laitteistoa kohti (2 817 henkilötyöpäivää vuonna 2018 verrattuna 2 083 henkilötyöpäivään vuonna 2017).

*Taulukko 4: Merellä vuonna 2018 tehtyjen tarkastusten lukumäärä alueen ja jäsenvaltion mukaan**

ALUE	**Maa**	**Tarkastukset**	**Laitteistolla vietetyt henkilötyöpäivät (matkustusaika pois luettuna)**	**Tarkastettujen laitteistojen lukumäärä**
Itämeri		**3**	**6**	**2**
	Puola	3	6	2
Mustameri		**4**	**24**	**2**
	Romania	4	24	2
Välimeri		**251**	**262**	**95**
	Kroatia	10	10	4
	Kypros	2	6	2
	Kreikka	1	10	1
	Italia	236	234	86
	Espanja	2	2	2
Pohjanmeri ja Atlantti		**335**	**2525,5**	**219**
	Tanska	19	66	19
	Ranska	2	4	1
	Saksa	6	6	2

	Irlanti	3	30	3
	Alankomaat	32	23	28
	Yhdistynyt kuningaskunta	273	2396,5	166
YHTEENSÄ		**593**	**2817,5**	**318**

(*) Taulukko sisältää tietoja jäsenvaltioilta, joiden lainkäyttöalueella oli vuonna 2018 vähintään yksi merellä toimiva laitteisto.

OSD-direktiivin 18 artiklassa annetaan jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tietyt oikeudet ja valtuudet niiden lainkäyttöalueella tapahtuvan toiminnan ja toimivien laitteistojen osalta. Näihin oikeuksiin ja valtuuksiin kuuluu muun muassa oikeus kieltää toiminta ja oikeus kehottaa takaamaan riskinhallinnan yleisten periaatteiden noudattaminen ja takaamaan turvallinen toiminta.

Tämän mukaisesti kolme jäsenvaltiota suoritti tutkintoja raportointikauden aikana: Yhdistynyt kuningaskunta, Tanska ja Alankomaat. Yhdistynyt kuningaskunta suoritti 41 tutkintaa turvallisuutta ja ympäristöä koskevien huolenaiheiden takia[7] ja viisi tutkintaa suuronnettomuuksien takia. Tanska suoritti kolme tutkintaa suuronnettomuuden takia, ja Alankomaat suoritti yhden tutkinnan suuronnettomuuden takia. Lähinnä Yhdistyneessä kuningaskunnassa tapahtuneen lisääntymisen vuoksi tutkintojen kokonaismäärä oli vuonna 2018 huomattavasti suurempi (50) kuin vuosina 2017 (20) ja 2016 (23).

Tutkintojen lisääntymisestä huolimatta täytäntöönpanotoimien kokonaismäärä oli vuonna 2018 pienempi kuin vuonna 2017. Jäsenvaltiot toteuttivat 47 täytäntöönpanotoimea vuonna 2017 (Yhdistynyt kuningaskunta 45), mutta vuonna 2018 vain Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti tällaisista toimista, joita oli 34 vähemmän kuin vuonna 2017.

5. VAARATILANTEITA KOSKEVAT TIEDOT JA MERELLÄ TAPAHTUVAN TOIMINNAN TULOKSET TURVALLISUUDEN ALALLA

Jäsenvaltiot ilmoittivat OSD-direktiivin liitteen IX mukaisesti vuodelta 2018 seuraavat vaaratilanteet, joiden kokonaismäärä oli 124:

- Yhdistyneessä kuningaskunnassa oli 95 ilmoitettavaa tilannetta, joista viisi oli suuronnettomuuksia.
- Alankomaissa oli 14 ilmoitettavaa tilannetta[8], joista yksi oli suuronnettomuus. Suuronnettomuuden syitä ei ole ilmoitettu, koska tapauksen tutkinta oli vielä kesken raportointiajankohtana.
- Tanskassa oli 9 ilmoitettavaa tilannetta eikä yhtään suuronnettomuutta.
- Ranskassa ja Irlannissa oli kummassakin yksi ilmoitettava tilanne eikä yhtään suuronnettomuutta.

[7] Turvallisuutta ja ympäristöä koskevat huolenaiheet ovat työntekijöiden ilmoituksia heidän työpaikalla näkemistään ongelmista, joiden he katsovat mahdollisesti rikkovan terveys- ja turvallisuuslainsäädäntöä ja voivan aiheuttaa haittaa.
[8] Yksi ilmoitettava tilanne voi johtaa useisiin vaaratilanteisiin, esimerkiksi tahaton kaasupäästö voi johtaa henkilöstön evakuointiin.

Suuronnettomuuksiin luetaan myös vaaratilanteet, joihin liittyy merkittävä mahdollisuus kuolonuhreista tai vakavista henkilövahingoista, vaikka ne eivät johtaneetkaan tällaisiin tuloksiin.

Useimmat (80 prosenttia) ilmoitettavissa tilanteissa tapahtuneista vikaantumisista kuuluivat tahattomien päästöjen luokkaan, 13,7 prosenttia koski porausreiän hallinnan menetystä (turvasulku-/ohjausventtiilin aktivointi), 1,6 prosenttia turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten tekijöiden vikaantumista ja 1,6 prosenttia rakenteellisen eheyden heikkenemistä (ankkuroinnin pettäminen). Kaksi vaaratilannetta vaati henkilöstön evakuointia.

Taulukko 5: Vaaratilanteet luokittain (OSD-direktiivin liite IX, EU:n taso)

Liitteen IX luokat		**Tilanteiden lukumäärä**	**Osuus (luokan kokonaismäärästä)**	**Osuus (kaikista tilanteista)**
a)	**Tahattomat päästöt – Yhteensä**	**99**	**100,0 %**	**79,8 %**
	Syttyneen öljyn/kaasun päästöt – Tulipalot	1	1,06 %	0,8 %
	Syttyneen öljyn/kaasun päästöt – Räjähdykset	0	0,0 %	0,0 %
	Syttymättömän kaasun päästöt	56	56,5 %	45,2 %
	Syttymättömän öljyn päästöt	31	31,3 %	25,0 %
	Vaarallisten aineiden päästöt	11	11,1 %	8,9 %
b)	**Porausreiän hallinnan menetys – Yhteensä**	**17**	**100,0 %**	**13,7 %**
	Purkaukset	0	0,0 %	0,0 %
	Turvasulku-/ohjausventtiilin aktivointi	8	47,1 %	6,4 %
	Porausreiän suojausten pettäminen	9	52,9 %	7,3 %
c)	**Turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisen tekijän vikaantuminen**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
d)	**Rakenteellisen eheyden heikkeneminen – Yhteensä**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
	Rakenteellisen eheyden heikkeneminen	0	0,0 %	0,0 %
	Vakavuuden/kelluvuuden heikkeneminen	0	0,0 %	0,0 %
	Ankkuroinnin pettäminen	2	100,0 %	1,6 %
e)	**Alusten törmäykset**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**

f)	**Helikopterionnettomuudet**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
g)	**Kuolonuhreja vaatineet onnettomuudet (*)**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
h)	**Onnettomuudet, joissa on loukkaantunut vakavasti vähintään viisi henkilöä**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
i)	**Henkilöstön evakuoinnit**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
j)	**Ympäristöonnettomuudet(**)**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
Yhteensä[9]		**124**	**100,0 %**	**100,0 %**

(*) *Vain jos ne liittyvät suuronnettomuuteen.*

(**) *Jäsenvaltioiden kertomusten mukaan suuronnettomuuksia ei voitu pitää ympäristöonnettomuuksina.*

Vaaratilanteiden kokonaismäärä EU:ssa kasvoi 42:sta vuonna 2016 59:ään vuonna 2017 ja edelleen 124:ään vuonna 2018, mikä johtuu lähinnä tahattomien päästöjen lisääntymisestä. Porausreiän hallinnan menetykseen liittyvien tilanteiden määrä kasvoi 17:ään laskettuaan 11:stä vuonna 2016 kahdeksaan vuonna 2017. Turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten tekijöiden vikaantumistilanteita oli kaksi, kun niitä vuonna 2016 oli kolme ja vuonna 2017 yksi. Rakenteellisen eheyden heikkenemisestä ilmoitettiin vuonna 2018 kaksi kertaa, kun vuonna 2017 tällaisia tapauksia ei ollut yhtään ja vuonna 2016 niitä oli kaksi. Henkilöstö evakuoitiin vuonna 2018 kahdesti, kun vuonna 2017 henkilöstön evakuoinnista ei ilmoitettu kertaakaan ja vuonna 2016 tällainen evakuointi toteutettiin kerran.

Vuonna 2018 ei ilmoitettu yhdestäkään alusten törmäyksestä, kun vuonna 2017 niitä oli kolme ja vuonna 2016 niitä ei ollut lainkaan. Porausreiän suojausten pettämisiä tapahtui yhdeksän kertaa, kun vuonna 2017 niitä oli kaksi ja vuonna 2016 niitä ei ollut lainkaan. Vuonna 2018 yhteensä kuusi vaaratilannetta luokiteltiin suuronnettomuuksiksi[10], koska ne olisivat voineet aiheuttaa kuolonuhreja tai vakavia henkilövahinkoja. Vuonna 2017 tapahtui neljä suuronnettomuutta ja vuonna 2016 ilmoitettiin kahdesta suuronnettomuudesta.

Komissio panee merkille onnettomuuksien lisääntymisen ja tekee tiivistä yhteistyötä asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa selvittääkseen tämän kehityksen syyt ja keskustellakseen mahdollisista

[9] Yksittäinen vaaratilanne voi esiintyä useammin kuin kerran: esimerkiksi porausreiän hallinnan menetykseen liittyvä henkilöstön evakuointi laskettaisiin kokonaismäärässä kahdeksi vaaratilanteeksi.

[10] EUVL L 178, 28.6.2013, s. 73: 2 artiklan 1 kohta: ’suuronnettomuudella’ tarkoitetaan laitteiston tai liitetyn infrastruktuurin osalta:
a) vaaratilannetta, johon liittyy räjähdys, tulipalo, porausreiän hallinnan menetys taikka öljyn, kaasun tai vaarallisten aineiden vuotaminen, josta aiheutuu kuolonuhreja tai vakavia henkilövahinkoja taikka joihin liittyy merkittävä mahdollisuus kuolonuhreista tai vakavista henkilövahingoista;
b) vaaratilannetta, joka johtaa laitteiston tai liitetyn infrastruktuurin vakavaan vahingoittumiseen, josta aiheutuu kuolonuhreja tai vakavia henkilövahinkoja taikka johon liittyy merkittävä mahdollisuus kuolonuhreista tai vakavista henkilövahingoista;
c) muuta vaaratilannetta, joka johtaa viiden tai useamman henkilön kuolemaan tai vakavaan loukkaantumiseen, kun nämä henkilöt ovat merellä sijaitsevalla laitteistolla, jolla vaaran lähde esiintyy, tai kun he osallistuvat merellä tapahtuvaan öljyn- tai kaasunporaustoimintaan, joka liittyy laitteistoon tai liitettyyn infrastruktuuriin; tai
d) ympäristöä uhkaavaa merkittävää vaaratilannetta, joka aiheutuu a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista vaaratilanteista.
Määriteltäessä sitä, onko vaaratilanne a, b tai d alakohdan mukainen suuronnettomuus, normaalisti miehittämätöntä laitteistoa käsitellään siten kuin se olisi miehitetty.

seurantatoimista, joiden avulla voidaan saavuttaa parempia tuloksia turvallisuuden alalla mahdollisimman pian. Yhteistyötä tehdään kahdenvälisesti ja merellä tapahtuvasta öljyn- ja kaasunporauksesta Euroopan unionissa vastaavien viranomaisten ryhmässä (EUOAG).

6. PÄÄTELMÄT

EU:ssa oli 556 laitteistoa (Yhdistynyt kuningaskunta sisältyy vuoden 2018 lukuihin), joten laitteistojen lukumäärä pysyi melko vakaana. Vuonna 2017 se oli laskenut 586:sta (lukumäärä vuonna 2016) 554:ään. Öljyn ja kaasun kokonaistuotanto väheni hieman 113 051 öljyekvivalenttikilotonnista 112 217 öljyekvivalenttikilotonniin vuonna 2018.

Komissio arvioi EU:n merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuutta niiden tietojen perusteella, joita jäsenvaltiot ovat toimittaneet raportointia koskevan täytäntöönpanoasetuksen säännösten mukaisesti. Komission arvion tarkkuus riippuu siis jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista.

Tarkastuksia ja tutkintoja tehtiin hieman vähemmän (vähennystä 6 prosenttia) kuin edellisenä vuonna. Vuoteen 2017 verrattuna jäsenvaltiot toteuttivat vähemmän täytäntöönpanotoimia.

Vaaratilanteiden määrä kasvoi jyrkästi, sillä niitä oli 59 vuonna 2017, mutta 124 vuonna 2018. Yhdistyneen kuningaskunnan kaikkien merellä olevien laitteistojen asteittainen sisällyttäminen raportointijärjestelmään voi selittää vain pienen osan onnettomuuksien lisääntymisestä[11]. Vaaratilanteet lisääntyivät Yhdistyneessä kuningaskunnassa 30:stä 99:een ja Alankomaissa 13:sta 52:een. Sitä vastoin Tanskassa niiden määrä laski 14:stä yhdeksään. Suuronnettomuuksien määrä kasvoi neljästä vuonna 2017 kuuteen vuonna 2018.

Kuten vuosina 2016 ja 2017, myöskään vuonna 2018 ei ilmoitettu kuolonuhreista, mutta loukkaantumisia tapahtui 10 ja vakavia loukkaantumisia 17. Toimivaltaisten viranomaisten kertomusten mukaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Alankomaissa onnettomuuksien määrä kasvoi merkittävästi, mikä edellyttää sekä syiden perusteellista analysointia että toimivaltaisten viranomaisten seurantatoimia. Komissio tekee yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa ja pyrkii tekemään yhteistyötä Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa turvallisuuden alan tulosten palauttamiseksi viime vuosien tasolle.

[11] Tämän asteittaisen sisällyttämisen vaikutus voi lisätä vaaratilanteita arviolta kymmenellä, jos turvallisuuden alan tulokset pysyivät samoina laitteistoa kohden.